

Serie: Een kerk met passie (2)

Zondag 1 oktober 2017

Thema: Een vurige liefde

Openbaring 2,1-7

Inleiding

Je zult maar wonen op een plek waar één van de zeven wereldwonderen te vinden is: de piramides van Egypte, de hangende tuinen van Babylon, het Mausoleum van Halicarnassus, de kolos van Rhodos, het beeld van Zeus in Olympia, de vuurtoren van Alexandrië. Of in Efeze waar de tempel van Artemis staat. In heel de toenmalige wereld werd er over gesproken. Heel Turkije had er aan mee betaald. Het gebouw was immens: 110 meter lang en 50 meter breed. Het telde maar liefst 127 marmeren zuilen. Anderhalf keer zo groot als de dom van Keulen. Je keek je ogen uit.

Maar er komt een dag dat je het niet meer ziet. Je hebt die tempel al zo vaak gezien.

Je hebt de verhalen al zo vaak gehoord. Er zijn andere dingen die je aandacht vragen. Zelfs een wereldwonder kan gewoon worden. Hoe mooi het ook is, je ziet het niet meer. Dat mooie uitzicht vanaf de Sint Pieter, de gezelligheid van het Vrijthof of het mooie uitzicht over de Maas vanaf de Sint Servaesbrug. Het verwondert je niet meer.

Zo kan het met je geloof en liefde voor God ook zijn. Het leven met God kan zo gewoon geworden zijn ...

Hoe zit dat? Efeze zelf was een stad met allure. Ze werd wel het Licht van Klein-Azië genoemd. Het was de grootste en welvarendste stad in dat gebied. Met zijn 250.000 inwoners was het de poort van Klein-Azië. Centrum van retorica en atletieksporten. Wat wil je ... Met een amfitheater met 24.000 zitplaatsen heb je ook wel wat te bieden!

In deze stad is een kerk ontstaan. Efeze is in de latere geschiedenis zelfs beroemd geworden vanwege de grote oecumenische concilies die er werden gehouden. Efeze is een kerk die er mag zijn. Als je in de gemeentegids bladerde, dan zag je de namen staan van heel bekende en beproefde voorgangers, zoals: Paulus, Apollos, Timoteus, Titus en de apostel Johannes. Met de kerken van Jeruzalem en Antiochie behoorde Efeze tot de drie moederkerken van alle christenen.

En dan komt er een brief. Van Jezus zelf. Door bemiddeling van Johannes. De eerste. Efeze lag dan ook het dichtst bij Patmos waar Johannes verbleef. Een brief voor Efeze, maar opgenomen in de bijbel, omdat het ook een brief voor ons is ...

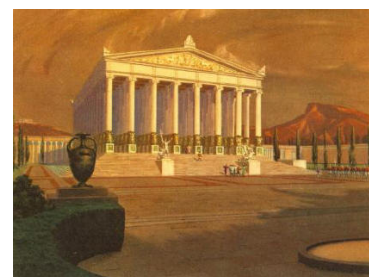
1. Een bemoediging

Elke brief begint met een typering van de Heer van de kerk. Daar moet je eerst bij stil staan. Als je dingen te lezen krijgt die ingrijpend zijn, besef dan wie het tegen je zegt. Als je een brief of email krijgt, kijk je toch ook eerst naar de afzender? Dat bepaalt ook de manier waarop je het bericht leest. Dat geldt zeker voor deze brief.

Want van Jezus wordt gezegd dat Hij de zeven sterren in zijn hand houdt. En het werkwoord dat gebruikt wordt, is heel sterk. Je kan allemaal wel eens iets oppakken, maar je kan iets ook stevig vasthouden omdat je het niet kwijt wilt. Zoals wanneer je iemands hand stevig vastpakt. Christus houdt ons stevig vast. Hij wil ons niet kwijt!

Er wordt gezegd dat Hij wandelt tussen de lampenstandaards. Dat herinnert aan de priesters die vroeger rondliepen in de tempel om het licht op de kandelaars te verzorgen (Exodus 27). Zo is Christus voortdurend in de weer om de lamp van de kerk te laten branden. Hij geeft olie, zijn heilige Geest. Hij is nauw betrokken bij wat er in de kerk gebeurt. Hij weet wat er gebeurt (vers 2).

Bijzonder is dat Hij eerst een bemoediging uitspreekt. Bij ons is dat nog wel eens anders. Als we vinden dat iemand iets niet goed doet, krijgt hij het meestal direct te horen. Zo snel zijn we met een compliment meestal niet. Maar onze Heer begint ermee! Ik weet uw werken: dat is een korte samenvatting van wat er in de gemeente gebeurt. Twee dingen springen er uit: de onvermoeibare inzet en het uithoudingsvermogen. In Efeze zijn ze altijd in de weer en staan ze pal voor de Bijbelse waarheid. En bij alle moeiten die er waren voor christenen zijn ze standvastig.

Daarmee komen er ook vragen op ons af: zijn wij bereid om ons in te zetten? Is er in onze agenda ruimte voor een taak in de gemeente? Zijn we volhardend in ons geloof?

2. Een waarschuwing

Toch heeft deze gemeente ook een probleem. En het is zeer ingrijpend! Wat in de gemeente ontbreekt is zelfs zo erg, dat het bestaan van de gemeente aan een zijden draad hangt. Dit gaat om zoiets essentieels. Dit kan in geen kerk gemist worden! Het bestaan van de gemeente staat zelfs op het spel ...

Dat kan ook in de natuur gebeuren. Dat een prachtig gebied verandert in woestijn. Dat gebeurde met het Aralmeer. Daar werd gevist dat het een lieve lust was. Maar moet je er nu eens komen ... Er is zoveel water aan het meer onttrokken voor de katoenteelt, dat er nog maar een vijfde van over is. De rest is zoutwoestijn. De schepen liggen nu op het droge. Zo zou de kerk van Efeze kunnen verdwijnen!

Wat mankeert er dan aan deze gemeente? Dit: u hebt uw eerste liefde opgegeven. Er mag van alles aan een gemeente mankeren, maar dit niet. In 1 Korintiërs 13 geeft Paulus een lange opsomming van dingen die er kunnen zijn: profetieën, vrijwillige armoede, zelfs martelaarschap. Heel indrukwekkend allemaal. Maar had ik de liefde niet, het zou me niet baten. De liefde is onmisbaar.

Activiteit genoeg in de gemeente. Zelfs volharding. Ze staan voor hun geloof. Maar het is allemaal iets uiterlijks geworden. Hun hart is er niet bij. De liefde ontbreekt. Je vraagt je af: hoe is dat zo gekomen?

Het geloof is tot iets vanzelfsprekends geworden. Zoals het kan gaan in een huwelijk als de sleur zijn intrede doet. Dan kan het hart eruit raken. Dan gaat het meest essentiële ontbreken.

Is dat bij jou misschien ook het geval als het gaat over de liefde tussen God en jou? Het is allemaal zo gewoon geworden. Waar is de verwondering, het vuur, het geraakt-zijn? Waar is je eerste liefde? Het vuur dat je had toen je belijdenis deed. Dat verlangen waarmee je je gebeden uitsprak. De rijkdom die je ontving in het lezen van de bijbel. De smaak van brood en wijn die je deed beseffen: wat houdt God veel van mij?

3. Een appèl

In deze brief wordt het niet bij deze constatering gelaten. Er moet iets gedaan worden. Net zoals je aan een huwelijk moet werken als de sleur erin is gekomen. Jezus roept zijn kerk op: breek met het leven dat je nu leidt en doe weer als vroeger. Het kan anders! Hoe? Door allereerst bij jezelf te beginnen. We zijn geneigd om ons heen te kijken. Maar Corrie ten Boom trok eens een cirkel om zich heen op de grond. Ze knielde in de cirkel en bad: Heer, wilt U een opwekking zenden? En wilt U in deze cirkel beginnen?

In deze brief staat ook hoe je dat concreet kunt doen: bedenk van welke hoogte je gevallen bent. Dat doet een appèl op je herinnering. Net zoals wanneer je oude fotoboeken van je trouwdag doorbladert. Denk aan het moment dat je belijdenis deed, dat bijzondere gesprek dat je had over het leven met God, die keer dat die Bijbeltekst je er bovenop hielp. Herinner je je dat weer? God zegt: laat het zo weer zijn tussen ons. Ik ben je nog niet vergeten! Of wil je Mij kwijt? Als je God weer wilt zoeken, ga vandaag nog op je knieën en zeg: ja, Heer, met U wil ik verder. En Jezus belooft de boom des levens: Hij wil met ons verder!

Slot

De bekende opiniepeiler George Gallup deed een onderzoek onder 13.000 mensen in 130 landen. Het was een onderzoek bij mensen die gewend waren om naar de kerk te gaan, maar niet langer gingen. Een van zijn vragen was: wat is er voor nodig om terug te keren naar de kerk? Het meest genoemde antwoord was: passie in de levens van gemeenteleden en kerkleiders.

Is dat misschien de reden dat de kerk in het Westen zo moeizaam groeit? Zijn we nog vol vuur, vol van de eerste liefde? Zijn we nog verrast over Gods overweldigende trouw, liefde en genade? Verwonder je, blij je verbazen over wat Jezus voor jou deed? Je kunt het niet vaak genoeg zeggen als je over de Sint Servaesbrug loopt: wat is het hier mooi. Of als je op de Sint Pieter staat: wat een uitzicht!

Je kunt het niet vaak genoeg zeggen als je Jezus' liefde ziet: wat ben ik blij met het offer van zijn leven, met zijn liefde en genade. Ik ben stil en verwonderd. En zo blij!

Bijbelleestips en vragen voor de komende week:

- ❖ In Romeinen 12,11 klinkt de oproep: laat uw enthousiasme niet bekoelen. Kennelijk is er het risico om je enthousiasme en je liefde te laten verdwijnen. Gebeurt het bij jou?
- ❖ Wat is nodig om het vuur van de liefde voor God te laten branden? Welke stappen wil je zetten?
- ❖ Hoe zie je Jezus' betrokkenheid bij jouw leven en bij de kerk?

Een gezegende week in verbondenheid met Hem! Hartelijke groet, ds. Jan Bosch.